

1834 vil jeg ogsaa takke den højtærede Minister for hans Udtalelse om Tjenestepigerne i Nr. 7; men jeg vil dog ogsaa fastholde, at § 5 ophæves. Jeg forstaaer ikke, hvorfor Enfer der skulle være værre stillede end alle andre Kvinder f. Eks. fraskilte Hustruer, som dog ellers i Myndighed staa lige med dem, og jeg ser i det hele taget ikke nogen Grund til at sætte denne Forpligtelse til at værge sin Ære i Forbindelse med Pligten til at værge sit Gods, og det er den Forbindelse, hvorpaa § 5 begrundet sit Raad. — Med Hensyn til Nr. 8 mente den højtærede Minister, at den Bestemmelse burde udvides til fraskilte. Det vilde altsaa være at lægge et nyt Baand paa, vi have jo ingen „Sørgetid“ nu før fraskilte, uden for saa vidt man vil støtte det analogisk paa Forordningen af 23de Maj 1800 § 4, tror jeg det er. Det kunde ganske sikkert, det indrømmer jeg, være nogen Grund til at tage dem med af dette Hensyn, at den fraskilte Hustru kan være frugtbringelig ved sin tidligere Mand. Men saa maatte der jo træffes noget videregaaende Bestemmelser; thi der vilde jo ingen Grund være til — naa ja, Udtrykket „Sørgetid“ skal jeg ikke hænge mig i — men der vilde jo ikke være nogen Grund til at foreskrive Ventetid for dem, der have været separerede i 3 Aar, og som derefter ere blevne fraskilte. Der vilde ikke være nogen som helst Grund til, at en saadan fraskilt Hustru skulde vente yderligere, saa der maatte i alt Fald for hendes Bedkommende træffes en Undtagelse. Med Hensyn til Nr. 11 om Egtelovsakterne vil jeg med Glæde forstaa den højtærede Minister saaledes, at han i og for sig ikke har noget imod at udvide den bestaaende Rets Regler om Egtelovsakter, end sige mod at betrygge Hustruen i selve Lovens mere, end hun nu er. Det, han nærmest har imod, er, at man vil bort fra Konfirmationen, og at man vil gøre det til en tvungen Foranstaltning. Med Hensyn til dette Spørgsmaal, om Egtelovsakterne skulle være tyngne — og jeg indrømmer ganske vist, at det kun er dette Baand, der forbinder dem med dette Lovforslag — vil jeg med det samme sige, at det er en Tanke, jeg har fra det ærede Medlem for Prestes Aants 6te Valgtreds (Vojen). Det er ham, der før nu over 12 Aar siden ved en Besighed, hvor jeg holdt Foredrag om dette Emne, gav mig den Tanke, at der var Bejæn, ad hvilken man skulde komme frem. Jeg har gæmt paa denne Tanke i de forløbte Aar, og jeg haaber nu, at det ærede Medlem vil vedkende sig Paterniteten til den. I øvrigt skal jeg komme nærmere tilbage dertil over for det ærede Medlem for Dens Aants 8de Valgtreds (S. Svölm);

her skal jeg af Hensyn til den højtærede Minister indskrænke mig til, hvad jeg vil sige over for ham. Og det var da dette om Konfirmationen, som den højtærede Minister mente, man ikke kunde komme bort fra. Der mindes jeg en Udtalelse af den tidligere Justitsminister, Nellesmann, da vi — ja ikke jeg; det var andre, der den Gang behandlede dette Spørgsmaal her i Tinget — havde den Sag for om Konfirmation paa Egtelovsakter. Da udtalte han, saa vidt jeg nu mindes, at fra Justitsministeriets, fra Dyrighedens Standpunkt var der saamænd ingen Grund til at holde paa disse Konfirmationer, det var for ham temmelig ligegyldigt, og Ministeriet var helst fri for det Arbejde. Men han mente, det var behageligt for de vedkommende, at de kunde faa Konfirmation, fordi de derigenimod paa Forhaand kunde faa Visshed for, at det, de havde vedtaget, var gyldigt. Se, det Synspunkt mener jeg er rigtigt, men det Synspunkt, den højtærede Minister nu gør gældende, at man skulde holde paa Konfirmationen for Dyrighedens Skyld (Afbrudelse af Justitsministere n) — eller for Tredjemands Skyld — det var det, jeg vilde tilføje, thi det er naturligvis derfor han holder derpaa — det forstaaer jeg ikke. Det var jo paa Formueomraadet, den højtærede Minister nævnte dette. Han sagde, at man ellers forurettede Tredjemand. Men den højtærede Minister maa huske paa, at de Egtelovsakter, vi her tale om, oprettes for Egtelovsakter, altsaa paa et Tidspunkt, hvor Tredjemand ikke har den fjerneste Ret til den anden Egtelovsakter Gods. Den højtærede Minister tænkte sig det Tilfælde, at man forurettede sine Kreditorer ved at lade sin Egtelovsakter faa Tingene, i det hele ved indbyrdes Transaktioner, indom sine Kreditorer, som man siger i daglig Tale. Nej, det kan ikke finde Sted, naar Egtelovsakter indgaaes for Egtelovsakter, idet Kreditor saa ikke har den fjerneste Ret til den anden Parts Genstande. At de der vedtage, at Hustruens Genstande ikke skulle indgaa i Fællesboet eller paa anden Maade ikke komme Mandens Kreditorer til gode, kan ikke være nogen Krænkelser af Tredjemands Ret, og derfor indser jeg ikke, at Konfirmation kan finde nogen som helst Berettigelse deri, at den skulde til for at betrygge Tredjemand. Nej, hvad der skal til for at betrygge Tredjemand, er Tinglæsningen. Det have vi selvfølgelig ogsaa forudsat, og det var den højtærede Minister ogsaa inde paa. Den skal til, men vel at mærke, den skal ogsaa allerede nu kun til for Tredjemands Skyld. Hvis Egtelovsakter ikke indeholder Bestemmelser, der forandre Forholdet mellem